

АГЕНАМЕНТЪ:

Възгледъ на 6 м. — 7 л.
Възгледъ на 14 л.
Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАН

Излиза понеделникъ, сряда и петъкъ

ОБЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 16 ст. на кж. си

Адресъ:

Дирекция на в. „Добруджа“

Бабаагъ

бойничес-

асть трѣбва

ножността

тъ искатъ

тъ къмъ

то

251

Градската библиотека

Ваша

Опасна защита. — Нашата анкета. — При инвалидитѣ въ Букурещъ. — Пресата за Добруджа. — Прѣговоритѣ съ Ромъния и Русия. — Руската делегация заминала за Брестъ-Литовскъ. — Положението въ Русия и Украйна. — Посрѣщането на германскитѣ войски отъ украинското население. — Демонстрациитѣ въ Римъ и пр.

П. Голдсмитъ

ОПАСНА ЗАЩИТА.

Съ историческия кървавъ походъ отъ 1916 г. на сѣверъ, се подигна живо и въ печата и въ обществата добруджанския въпросъ. Той стана въпросъ на дневенъ редъ и даже за мигъ засѣгна много други трептущи въпроси. Когато днесъ въ Букурещъ прѣдстои да се издаде окончателно рѣшение по опрѣдѣлената бждащата граница между България и Ромъния, спорътъ почва да се оживѣва. Приатели и неприатели излизатъ вече съ реални проекти и откриватъ своитѣ карти. Нека и намъ бжде позволено да заговоримъ на единъ по-ясенъ языкъ.

Подмането въпросътъ за бждащата сѣдба на Добруджа отъ съюзническия турски печатъ насъ не изненадва. Днесъ не се прави нищо повече, освѣтъ да се декларира онова, което мѣсеци по-редъ се шушукаше по жгилитѣ и потайно се пропагандираше. Ний знаехме отдавна, че въ етапната зона въ Добруджа крѣстосватъ опасни агитатори, които разнасяха смъртната зараза на недоверието, унизата и сепаратизмътъ съ насъ. До като ний се сдвигнахме навънредно коректно къмъ турското население тукъ въ оперативната зона, което впрочемъ е до характера на българина, когато ний не щадимъ ни трудъ, ни усилия, ни сръдства за подигане духътъ и родната просвѣта въ неговата сръда, други по-на югъ въ ршели скрито отъ насъ едно дѣло, което ний недоумѣвахме кого ползува. Ако ний до сега бѣхме принудени да мълчимъ, то бѣше само отъ искреното желание да не носимъ охлаждение въ сръдата на съюзническитѣ народи. Югата, обаче, опасността става застрашителна и мизава вече границитѣ на тайнствеността, ний имаме юралното право да заговоримъ открито, съ оправдането, че ще бждемъ послѣдни въ отговорноститѣ за бждащитѣ послѣдци. И нека добръ се запомни, че ний издигаме гласътъ си въ моментъ, когато едва не губятъ отъ нашата паметъ радостнитѣ впечатления отъ башинскитѣ грижи, които приемателната ни комисия въ Браила проявява еднакво и къмъ отвлѣченото въ Молдова турско население, безъ разлика на поданство. Това, напълно сме увѣрени, ще потвърдятъ всички освободени вече чрезъ Галацъ—Браила турци.

Нѣма никакъвъ споръ, че подигнатия въпросъ въ частъ отъ турския печатъ за балканско равновѣсие визира прѣко спорътъ за Добруджа, защото той иде тъкмо въ навечерието на прѣговоритѣ за миръ съ Ромъния. А въ Буфтя—Букурещъ нѣма другъ балкански териториаленъ въпросъ да се обсъжда.

Въ 1915 година ние влѣзохме въ война, като хвърлихме булото на забвѣнието върху миналитѣ рани. Българския народъ успокоително въздѣхна при възста, че най-послѣ се разбрахме съ Турция, на която не единъ пътъ въ миналото сме подавали рака за дружба. Насъ не ни поблазниха общанията на нашитѣ врагове за Еносъ—Мидия и днесъ пакъ не ни блазнатъ. Ни по мисль за столицата на Отоманската империя, ключовѣтъ на която бѣха останали за моментъ въ нашитѣ рѣцѣ. Общитѣ интереси, перспективата за добро бждащо събѣдство, нашитѣ народни идеали другадъ ни зовѣха. И когато днесъ изъ сръдата на съглашенцитѣ пакъ ни се подхвърля границата Еносъ—Мидия, ние все продължаваме да стоимъ глухи, защото не искаме да живѣемъ само за днесъ, а и за утрѣ. Ние държимъ повече на бждащето, а то ни сочи общия

пътъ на съгласие и добро събѣдство. Само въ това послѣдното се състои залогътъ на нашата бждаща сила верѣтъ морето отъ неприатели, които гледатъ и ще гледатъ да ни одушатъ. А първото жребие въ това отношение се пада, за нещастие, върху Турция. Тя има всички интересъ да цѣни нашето приятелство тъй, както и ние цѣнимъ нейното.

За какво е потребало на нѣкои турски публицисти равновѣсието на Галканитѣ? Сѣмтатъ ли тѣ, че съ възможни нови концентрации, чрезъ отхвърлянето нашето запечатано съ кърви приятелство и поемането на ново измамната рѣка на коварството? Насъ ни оскѣрбява и най-тънката сѣнка на подозрѣние, която се хвърля въ нашето лице. Ако искахме да бждемъ онова, което се показва Ромъния — да печелимъ евтино земя, безъ огледъ на кждѣ, ние лѣсно можахме да сторимъ това въ 1915 г., когато ни се правѣха щедри аванси отъ съглашенска сръда. Ако е въпросътъ за опасностъ отъ затварянето на пътищата на Турция къмъ Централна Европа, то тая опасностъ най-малко ще се избѣгне съ отнемането отъ България на Добруджа. Залогътъ за свободата на тѣхъ пътища се състои само въ нашата честъ, нашитѣ интереси и нашата вѣра въ необходимостта отъ добри и приятелски отношения.

Искаме това веднажъ за винаги да се разбере, защото всѣкакви спорове не допринасятъ никаква полза; напротивъ тѣ врѣдятъ на съюзното дѣло, на което искрено служатъ разумнитѣ турски държавници.

И когато ний виждаме нашето запазено мѣсто въ сътрудничество за развитието на интензивенъ стопанско-економически животъ между западъ и изтокъ, ний дѣлаваме незаслужени гласове на съмнѣния и подозрѣния. Когато ний считаме всѣка загуба на турцитѣ въ Палестина, за загуба на Съюза, включително и наша, малцинство неразумни турски журналисти ни заговарватъ за онова равновѣсие, въ името на което въ 1913 г. ни ограбиха въ сѣщия Букурещъ. Не, ако бѣ въпросътъ за екилибръ, нѣмаме да развѣе българския народъ бойнитѣ си знамена прѣди 3 години и съ побѣдоносния походъ, подъ легендарното командуване на неуязвимия фонтъ Макензенъ, да помѣтемъ общитѣ съюзнически врагове, които застраваха и България и Турция, изъ роднитѣ добруджански поля. Не отъ обичъ къмъ крѣвожадность ний лѣхмъ обилно кърви въ страшната война и търпѣхмъ изнемогвания. На 24 августъ 1915 г. ний освѣтихмъ нова ера въ живота на Съюза на изтокъ, а на 1 октомври окончателно погребвахме принципътъ на равновѣсието, въ името на нашето национално обединение. Само съ него ний побѣдихмъ и ще побѣждаваме. Никому не завиждаме за неговото национално обединение, обаче, искаме и другитѣ да не ни завиждатъ.

Надъ всичко ний туряме нашето национално обединение!

Нека овия наши събратя отъ турската преса, които проповѣдватъ погребания въ тая война принципъ на равновѣсие на Балканитѣ, не забравятъ трѣнитѣ изъ пътя, по който искатъ да трѣгнатъ. Тѣхния жестъ нѣма да ползува нито насъ, нито нашитѣ съюзници, но той ще бжде пагубенъ прѣди всички други за тѣхното отечество.

Бждащата мощъ на побѣдоносния четворенъ Съюзъ ще се крѣпи не на пазенето нѣкакво равновѣсие между насъ и неприятелскитѣ на съюзници съ-

сѣди, които съ единодушии въ сръбнежитѣ си за душването на България, а въ искреното доверие между Централнитѣ сили, Турция и България и въ правилното схващане голѣмитѣ бждащи общи задачи.

Съюзническитѣ народи добръ разбиратъ това и тоя пътъ не ще закъснатъ дѣломъ да дезавуиратъ нѣколкото неразумни публикации въ Цариградъ, които правятъ една перасждна игра.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Вюлетинъ отъ Щаба на Дѣйствующата армия
за 27. II 1918 г.

Македонски фронтъ. На нѣколко мѣста по фронта, особено въ Митленско отъ врѣме на врѣме артилерийската стрѣла, отъ дѣтѣ страви, бѣше по оживѣва. Въ прѣдпозиционното поле, владѣно отъ Сѣрест, прогонихмъ съ огъвъ нѣколко английски пѣхотни и конни разузнавателни сѣдѣния. Въ долината на струма оживѣна неприятелска аеропланна дѣйностъ.

Добруджански фронтъ. Примирие.

Съюзнишки сѣдѣния.

Западенъ воененъ театръ. Нищо ново.

Източенъ воененъ театръ. Сѣверно отъ Дерпатъ, нашитѣ войски пѣвиха два руски полка при отстъплението имъ.

Въ Украйна, около корестивекъ, 20 километра източно отъ Схитомиръ, разпронихмъ една неприятелска дружина, която искаше да ни се сѣрствидна. Южно отъ Схитомиръ, нашитѣ войски напрѣдваха къмъ Бердичевъ. Въ Есшелецъ, южно отъ Дубно, ние пѣвихмъ шабоветѣ на единъ руски корпусъ и на една дивизия, а тѣхъ сѣщо и 200 войника.

Италиански фронтъ. Вiena. Между Етъ и Брентъ артилерийски огъвъ, отъ врѣме на врѣме, се усилваше. Италианскитѣ авиатори бомбардиреха находащитѣ се далечъ отъ фронта, незащитени и неуверени, села Клесъ, Мезоломбардо и Доденъ.

Неприятелски съобщения.

Парижъ. Въ района на моголата, при Мезникъ и при лѣвия брѣгъ на р. Мюза — артилерийска дѣйностъ, понѣкога доста оживѣла. На 26 февруарий французитѣ пилоти сляхиха три германски аероплана. Французскитѣ аероплани ескадри за бомбардироване хвърляха 4500 килограма експозиви върху гаритѣ: Мелъ, Саблонъ и Вармеривилъ.

НАШАТА АНКЕТА

(7)

(Продължение отъ бр. 96)

Счетохме за неизлишно да разпитаме и Енчо Юрдановъ, търговецъ отъ гр. Кюстенджа, единъ добъръ патриотъ, когото познаваме отъ много години. Сега го немѣрихме отслабналъ значително. Тоя здраванакъ, днесъ стоеше прѣдъ насъ съ посивели буйни и прибравъ жректъ. Той сега ще трѣбва да почне отново да гради своето благосъстояние, защото цѣлото му имущество е разорено. Направи ни впечатление неговия куржъ, който може да се обясни само съ спянеността му отъ края на терзанията.

Неговитѣ показания ще прѣдадемъ много бѣгло за да не изпадаме въ приповторение.

Отъ Кюстенджа ни откареха съ специаленъ тревъ въ с. Касъбети, окрѣтъ Яломица 1800 души ни на тѣшкава, като стрѣли, въ конни вагоани. Сѣдѣ 3 седмици накарата всички българи и турци да се стрѣмъ на пашада. Държаха ни на окѣтъ отъ 6 ч. сутринята до 3 ч. посѣтъ пладне. Сѣдѣ тоя пѣлъ ни подкараха за гара Фуварѣ, далечъ 85 км. Растението изиявихмъ за денъ и половина въ мѣчителенъ маршъ, при силенъ пекъ и облаци прахъ. Отдохъ нѣ-

маше; галъха ни съ камшици и приклади. Широкото поле около гара Фавурей беше почервяло от интирирани. Натъпкаха ни въ мръсни конски вагони, от които тръбнаме придвартелно да почистим боклука. Из пътя селяни и селянки на тъпни-тъпни причахаха треновети и ни замърваха съ камъне и дървета. На една гара часовия, който бѣ седналъ на вратитѣ на вагона, задрѣмалъ и падна на земята. Набѣдиха затворенитѣ тамъ интервирани, че умислено го бутнали. А се джандармитѣ и ги смазаха отъ бой съ камшици.

Гара Данжени до с. Рипичени ни прѣнесоха вагони, въ които буквално ни натъпкаха. За всички да седнемъ и да си наведемъ главитѣ, не се виждаше прѣзъ страничнитѣ огради на вагонитѣ които бѣха пълни. Сгушихме се като кълба човѣкъ до човѣкъ и, въпрѣки мъчителното отгнѣване, никой не смѣеше да подигне глава, защото прикладитѣ играха.

Помощникъ на коменданта въ нашия центъръ бѣше джандармерийския фелдфебелъ Георги Реледе отъ гр. Галацъ, единъ крайно грубъ човѣкъ. Той бѣше поклонилъ само на боя и парата; направи десетки хиляди лева капиталъ отъ ограбването на интервирани.

За комендантѣ бѣха назначени запасни офицери, разни, протезети и синопе на муниери. Съ много рѣдки изключения, тѣ бѣха свирепи къмъ насъ и не познаваха милостъ и човѣщина.

Нашитѣ мъченици нѣмаха край. За да ги опише човѣкъ, трѣбва съ седмица да разправи. Слава Богу, че отървахме поне кожата си. Ще завѣщаемъ на потомствата си органическа омраза противъ чокойска Ромѣния, която гледа въ лицето на всѣки българинъ свой народенъ врагъ и насажда въ душата на своя народъ мѣстъ и взоренение на българщината.

Между нашитѣ инвалиди.

На 9 того прѣзъ Фокшани бѣха освободени отъ ромѣнски пѣхъ 5 души наши войници инвалиди, които сж настанени на карантинъ въ букурещката семенария, прѣвърната въ българска военна болница. Добихме разрѣшение да ги посетимъ. Намѣрихме ги въ една широка зала, налѣтали на креслати Шомъ отворихме вратата, тѣ почитателно се надигнаха и поздравитѣ се изпращаха. Направи ни силно впечатление тѣхния бодър въдъ; усмихна на доволство отъ вниманието, което се проявява къмъ тѣхъ, бѣго играеше по устнитѣ имъ. Похвалиха ни се, че сутринята били посетени отъ г. Генералъ Тантиловъ, който имъ раздалъ по 50 лева за харчлъкъ. Болничната прислуга се отнасяше особено внимателно спрямо тѣхъ. Казаха ми, че вече писали писма на домашнитѣ си, за да имъ се обадятъ че сж живи.

Тия петина храбреци, които се връщатъ унесени отъ побѣдитѣ на родното оружје, които тѣ прославиха съ кръвта си по браннитѣ добруджански поля, сж: редника отъ 25 п. полкъ Василъ Гонювъ отъ с. Славия (Царибродско), мл. подофицеръ отъ 16 п. полкъ Владко Стояновъ отъ с. Горни Намарци (Пирдопско), редника отъ 41 п. полкъ Еубъ Хюсеиновъ, едно крайно симпатично турче, отъ с. Коджаджикъ (Шуменско), редника отъ 6 маршевни полкъ Стефанъ Матевъ отъ с. Енина (Казанлъшко) и редника отъ 15 българична дружина Бончо Стефановъ отъ с. Тича (О. Пазарско). Разпитахме ги за начинъвъ на третирането имъ прѣзъ време на пѣхничеството. Тукъ ще сподѣлямъ съ нашитѣ читатели общитѣ тѣхни впечатления и свидетелствувание.

Слѣдъ изписването ни отъ болницата, интервирани ни въ общитѣ пѣхнически лагери въ Шипоти. Ние бѣхме всичко дванадесетъ души инвалиди — български войници. Останалитѣ наши седемъ другари отъ казакѣ да бѣдатъ при Фокшани тия дни. Напоследѣлъ наши здравитѣ пѣхници останаха само десетина души; тѣ бѣха повече, но едни измърѣха, а други сполучиха да избѣгнатъ. Всички безъ разлика бѣхме настанени въ дѣсчени бараки. Спѣхме на голи дѣски и нѣмахме никакви завивки. Облажавахме този, който бѣ си запазилъ шмелката.

Въ отношение на храната не се правѣше никаква разлика между насъ и останалитѣ пѣхници. Здравитѣ изкарваха редовно на работа. Охраната на лагера бѣше въ рацѣтѣ на джандармерията. Тѣ бѣха неограничени господари и биеха съ сопи, когато свърѣха; тѣ просто дирѣха поводъ, за да маатретиратъ. Вѣща и когато работѣха, и когато не работѣха. Просто човѣкъ педучѣваше какво говаятъ съ това. Мѣлѣхме се, че самия началникъ на лагерътъ генералъ Симонеску заподѣлалъ на джандаритѣ да носатъ сопи, за да биятъ пѣхници.

Миналата зима се появи петнистия тифъ. Мрѣха дневно по 200 души. Още въ агония изкарваха ги отъ лагерътъ и съ варуца ги отнасяха до една отдѣлена барака, дѣто ги хвърляха, като лешове. Случваше се на заранята пѣхой отъ свързани се прѣзъ нощта да чука въ вратитѣ на бараката, за да имъ се отвори. На слѣдния денъ измѣкнаха останалитѣ и умрѣли недоумрѣли ги зареваха въ общъ трапъ съсѣмъ палитѣ. Случи се веднажъ, че единъ германски пѣхникъ се оживилъ въ гробътъ, разровилъ плиткия насипъ и се дотърѣ въ лагерътъ. Много често гледахме, какъ нѣкой отъ натоваренитѣ на колата за погребение още мърдаха рѣка или кракъ.

Храната бѣше доловкачествена и недостатъчна. Даваха ни по малко мамалига или $\frac{1}{2}$ хлѣбъ на денъ. Веднажъ единъ отъ нашитѣ другари бѣ си нахлѣлъ огънь, за да се опере. Искочи ромѣнски поручикъ По-

по, хезертюръ отъ австро-унгарската армия, и почна немилостиво да го бие. Искаше даже насилъ да го изпрати на работа, обаче коменданта го освободи като инвалидъ.

Когато ни пѣхника, не веднажъ прѣдъ нашитѣ очи се изпрѣчваше призракътъ на насилствената смъртъ. Който и ромѣнецъ да ни срѣщаше, привѣтсваше ни съ думата „импушкаци не“. Обраха на паритѣ и ни ограбиха връхнитѣ дрѣки. Въ най-големия студъ ни държаха безъ горня дрѣха и то съ явното намѣрение да измърѣтъ отъ студъ. Слѣдъ излагането ни отъ болницата, разкарваха ни отъ село на село, до като ни прѣдалатъ въ Шипоти.

Когато смѣниха генерала съ полковникъ, режима въ пѣхнически матеръ се посмѣти; джандаритѣ почнаха да се прѣдпазватъ да биятъ.

Прѣзъ декември 1916 г. интервирани въ Шипоти всички ромѣнски офицери отъ българска народностъ. Държаха ги при насъ до пролѣта и то подъ единъ строгъ режимъ. Въ лагера умрѣ българинътъ подпоручикъ отъ ромѣнската армия Махмудъ Марковъ отъ тулчанско.

Трѣбва да отдадемъ заслужената почтъ на каваренския лѣкаръ д-ръ Ариповъ, ромѣнски офицеръ и капитанъ д-ръ Пасторъ пѣхникъ отъ австро-унгарската армия, за особени грижи къмъ насъ, като лѣкари. Тѣ въ старанията си къмъ заболѣлитѣ не щадѣха ни време, ни спокойствие.

Съ това ние довършваме нашата анкета върху живота на интервирани въ Молдова. Далечъ отъ мисълта, че сме изчерпали всичко, което заслужава да се опише. За това сж нужни цѣли томоуе; колонитѣ на единъ вѣстникъ сж недостатъчни. Това е въ задачитѣ на специална комисия, която би разполагала съ време и срѣдства.

Ние, въ всѣки случай, се считаме задължени да се обърнемъ къмъ надлежнитѣ наши власти съ настоятеленъ позивъ, да не се оставятъ въ забвение жестокоститѣ на Ромѣния къмъ българския елементъ. Вѣска сбора отъ характерни и морални физически истезания, ще бѣде единъ вѣченъ паметникъ за поряднитѣ въ нашата задунавска съсѣдка.

(Край.)

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА

„Миръ“.

Доста е, че се е заговорило за равновѣсие отъ цариградскитѣ вѣстници, тѣмъ когато же се започнатъ прѣговоритѣ за миръ съ Ромѣния и добруджанскитѣ въпросъ се туря на дневенъ редъ, за да разберемъ, каква цѣль могатъ да гонятъ тия разсѣждения за равновѣсие.

Нашата длъжностъ е по тоя въпросъ да заставаме ка чисто и категорично още въ самото начало. Ако цариградскитѣ вѣстници поддържатъ, какво-добро приятелство и съюзътъ помежду ни зависатъ отъ нѣкакво математическо равенство, тогава не остава друго, освѣнъ да прѣдложатъ едно общо уравновѣсяване. Отъ четиритѣ съюзни държави България е най-малката. И слѣдъ като прибере въ своитѣ прѣдѣли всички откъснати отъ нея части въ Добруджа, Македония и Моравско, тя же остане пакъ най-малка. Шомъ споредъ схващането на цариградскитѣ вѣстници не може да има траенъ миръ и добро приятелство между двѣ съседни държави, когато едната е по-малка отъ другата, тогава падало би се за равновѣсие да се вземе нѣщо отъ по-големата и да се даде на по-малката, ако тая послѣдната не може да се уголѣми отъ другадъ нѣжидъ.

Позволяваме си да направимъ тия разсѣждения, за да се види, колко опасенъ би билъ принципътъ за равновѣсие за самата Турция, ако речехме да го приложимъ общо за всички.

„Прѣпоречъ“.

Измежду съюзницитѣ на Германия има два, които свързватъ Европа съ Азия. Свѣтътъ биде очуденъ, когато България прие протегнатата ѝ рѣка отъ Турция. Това чудо докаръ мирътъ въ Врѣстъ съ всичкитѣ негови послѣдствия. Но прѣзъ послѣднитѣ дни другъ вѣтъръ духа въ Цариградъ, отдѣто се прѣсна зловѣщата дума „равновѣсие“. Намъ се струва, че нѣма по-големо нещастие за Турция, когато каквото успѣ да запази въ Европа, дължи го на България, ако и нейната политика възприеме оржжето на равновѣсието. Резултатътъ отъ такава една политика, специално за Турция, же бѣде само единъ — че тя же овисне.

Турци, България е нужна на Европа и вне нѣма да я унижозите; но пазете се отъ чужди интриги; не вливайте вода въ чужда воденица. — И за да ни разберете, не слушайте ли какво казватъ дори нашитѣ противници, англичани и френци, които не

напиратъ тежко за Ромѣния да отстъпи Добруджа, дѣто даже споредъ вѣстника на Клемансо България имала толкова права, колкото и Ромѣния, особено като послѣдната се обезщетитъ чрѣзъ Бесарабия отъ Парижкия договоръ. Помислете надъ това и надъ всичко друго, и дайте да се разбере, че по погрѣшка се е изпуснала злопучната дума „равновѣсие“, която, прѣди всичко, е противъ вашето достойнство и съдобносна за вашето прѣбываване въ Европа.

Въ три броя по редъ, П. Германовъ печата въ в. „Народни Права“ една обстоятелствена статия подъ заглавие „Кралъ Каролъ I за Добруджа и границитѣ между България и Ромѣния“, отъ което правитѣ слѣдната важна извадка:

„Поканитѣ за Берлинския конгресъ бѣха изпратени на 3 VI 1878 г., а тържественото му откриване станъ на 13 сѣптия мѣсець. Князъ Висмаркъ покани и Ромѣния да изпрати свои прѣдставители на конгреса. За такива бѣха назначени на 7 VI Ив. Братяно и Коталничаню, които пристигнаха въ Берлинъ на 11.VI 1878 г. Веднага съ пристигането си въ Берлинъ, ромѣнскитѣ прѣдставители посетиха прѣдставителитѣ на Великитѣ сили и утѣдниха правителството си, че всички имъ показвали платонически симпатии, но отъ некадъ не имъ се дадо общанье за осуетяване на руския планъ за раздѣлянето на Бесарабия съ Добруджа.

При все това на 12.VI тѣ прѣдадоха на конгреса единъ меморъ, съдържащъ националнитѣ и държавни искания на Ромѣния. Тѣзи ромѣнски искания се съдържатъ въ слѣднитѣ петъ точки:

1-о Нѣкоя частъ отъ ромѣнската територия да не се откъсва отъ ромѣнската държава;

2-о Рускитѣ войски да се не заврѣжатъ въ Русия прѣзъ Ромѣния;

3-о Ромѣния, по силата на старитѣ си исторически и национални права да влѣзе въ владѣние само на островитѣ при устието на Дунава въ тоу число и Зийскитѣ.

4-о Ромѣния да получи военно обезщетение пропорционално съ силитѣ, които е докарала на бойното поле; и

5-о Независимостта на Ромѣния да бѣде тържествено призната, а територията ѝ да бѣде обявена за неутрална.

„Военни Извѣстия“.

Сажо же си споминатъ и турскитѣ делегати въ Букурещъ, че по добруджанскитѣ полета се рѣшаваше не само съдбата на България, а и тая на Турция и главно нейната. Бита българската армия, заедно съ турскитѣ войски, — нито Шумонъ, нито Валкана щѣше да спрѣ руситѣ. Тѣ щѣха да върватъ побѣдоносно срѣму Цариградъ. И днесъ положението би било съвсѣмъ друго. Отъ Цариградъ не би се повдигалъ страничния въпросъ за равновѣсие на Бавканитъ, а за спасяването на турската столица отъ чужди рѣцѣ. И едвали нѣкой би могълъ да помогне на Турция.

Добруджа въ български рѣцѣ, това е гаранта и за Маджарско и за Турция, па и за цѣлия Сюзъ.

ИЗЪ ДОБРУДЖА

с. Налбантъ (тулчанско)

На 23 того бѣ отпразднуванъ тържествено храмовия празникъ на църквата „св. Хараламбъ“. Слѣдъ отпускъ на църквата бѣ дадена въ училището дѣтска забава, която излѣзе много сполучлива. Пѣснитѣ и декламациитѣ силно затрогнаха присѣтствувалитѣ бащи и майки. Вечерята бѣ устроена народна вечеръ на която налбанци прѣкараха въ веселба, хора и ржченици до късно прѣзъ нощта. Отъ колни пожертвувания се събра за фонда „Добруджа“ сумата 96 лева.

Училищното настоятелство изказва своитѣ благодарности на учителитѣ и войницитѣ отъ 12 дивизionenъ огнестрѣленъ паркъ за уреденитѣ отъ тѣхъ до сѣга вечеринки, които сж дали частъ приходъ 1429 лева. Отъ тая сума сж била посрѣщната разходитѣ на училището до началото на т. г. останалъ е излишекъ 420 лева и 350 лева сж биле внесени въ фонда за сирацитѣ стѣ войната.

*

с. Гречи (Мачинско)

На 10 того се извърши освещаването на издигнатия от 4 Пионерна дружина в с. Гречи паметникът в чест на падналите за свободата на Добруджанския край „Пръславци“.

На тържеството присъствуваха: Началника на 4 пълк. Пръславска дивизия, представители от щаба на 3 Армия и от Дунавската армия, Командирите на всички полкове от 4 пълк. Пръславска дивизия, църквата 4 Пионерна дружина, множество офицери и населението, както от с. Гречи, така и от околностите.

След освещаването на паметника, Началника на Дивизията произнесе реч, която проследиха всички присъстващи. След това бидоха поднесени вѣнци — от дивизията, от населението и от училището на с. Гречи.

Като се привърши церемонията, състоя се парадът, след това на гостите бѣ сервиран обѣд в местния театрален салон, през време на който държавата тостове от: Началника на 4 дивизия, Командира на 4 пионерна дружина, представителя на Дунавската армия, Началника на артилерията в 4 дивизия, Командира на 48 пълк. полк и Командира на 6 Конен полк.

След обѣда веселеното продължи с хора и игри на селския пламък и се приключи с вечеринка, на която благоволиха да останат Г. Генерала и гостите.

Масовото стичане на местното население, живото му участие в тържеството, присъствието на цивилни и от околности села, бѣ лишно доказателство, че населението отдава почит на загиналите за неговата свобода, че то се счита щастливо да манифестира българските си чувства и да демонстрира срещу осмърващите правото на добруджанци да останат в чуждото на чуждата отечество, което с цѣната на кръв и жертви ги освободи и държи в пригръдните си.

Кюстенджа.

Тая година рождения ден на Н. В. Царя бѣ отпразнуванъ особено тържествено тука: на градския площад, в присъствието на българските и османските офицери, бѣ отслуженъ тържественъ молебенъ, който бѣ завършенъ с реч от нашия воененъ представител г. генераловъ Назъмовъ и парадъ. Наши и германски войсковы части, под звуковете на българската и германската военни музика сж дефилирали предъ своите висши начальници. В речта си генералъ Назъмовъ заяви, че България държи здраво в своите желѣзни рацѣ редните си жалове Добруджа, Македония и Покоравия, като залог за могуществото на Четворния съюзъ. Вечерята в „Гранд Хотелъ“ имаше юбѣ бабѣта. Цѣла денъ оживлението изъ градъ бѣ особено голѣмо. Празненството бѣ лишно доказателство на съюзническа сплотеностъ предъ общите задачи и цѣли за бъдаше.

О Т З И В И.

Предъ насъ е новия атласъ съ прѣдговоръ отъ Берлинския и пълномощенъ министъръ. Д. Раузовъ. Както прѣдговорътъ, така и самите карти съ обяснителни текстове сж една твърдъ грижлива работа. Авторитъ не сж пожалили ни трудъ, ни време. В тия връмена на изграждането будницата на България, книгата е единъ капиталенъ трудъ, който дава авторитетни документи за историческия ни права върху Добруджа, Македония и Моравско. Разгърнете я и да отъ картите до освобождението на България и виждате, че никога Добруджа не ни бѣ била оспорвана.

Отъ техническа страна за органа нѣма какво да се каже; всичко, което може да се очаква отъ подобенъ трудъ е изпълнено съ голѣма грижливостъ.

Ний горещо го препоръчваме на нашите читатели.

Една бѣлѣжка: защо не е показана цѣлата и издателската къща за улеснение на желающите да я го доставятъ?

По прѣговоритѣ за миръ съ Ромѣния.

Будапещъ. Споредъ вѣстниците, министъръ-прѣдседателятъ г. Векерли щѣ да замине за Букурещъ, за да вземе участие в прѣговоритѣ за миръ. Говори се, че министърътъ на търговията Стерени и министърътъ на земледѣлнето графъ Перени ще отидатъ, вѣроятно, в Букурещъ, за да прѣговарятъ по економическите въпроси, които ще съставляватъ нераздѣлна частъ отъ договора. Графъ Тиса и графъ Андраши бидоха приети на аудиенция отъ Негово Величество Краля. „Пестеръ Лойдъ“ пише, че тѣзи аудиенции сж в свръзка с прѣговоритѣ за миръ съ Ромѣния.

По прѣговоритѣ за миръ съ Русия.

Верлиъ. Имперскиятъ канцлеръ графъ Хертингъ направи следното съобщение в Райхстага: „Вчера се получи известие, че петроградското правителство приема нашите условия за миръ и е изпратило пълномощници в Брѣстъ-Литовскъ за нови прѣговори. Съгласно това снощи отпътуваха за Брѣстъ-Литовскъ и германските делегати. Възможно е да станатъ още разисквания по подробноститѣ, главно, обаче, е постигнато. Руситѣ оповѣстѣха изрично, че сж рѣшили да сключатъ миръ и че приематъ нашите условия. Сключването на мира трѣбва да стане в най-кратко време. За Брѣстъ-Литовскъ е заминалъ и държавния секретаръ за външните работи фонъ Кюлманъ.“

Петроградъ. Петроградска телеграфна агенция. Презъ нощта, сръщу 24 февруарий, централниятъ изпълнителенъ комитетъ държа пълно заседание. След бурни разисквания, обаче бѣха приети съ 126 гласа, сръщу 85 и 26 въздържания условията за миръ съ централните сили, съ прѣдложенитѣ допълнително до бавка отъ държавния секретаръ фонъ Кюлманъ. Двама анархисти не взеха участие в гласуването.

Петроградъ. Петроградска телеграфна агенция. На 24 февруарий в 7 часа сутринта, до правителствата въ Берлинъ, Виена, София и Цариградъ се изпрати следната радиотелеграма: „Съгласно рѣшението, взето на 24 февруари в 4 часа и половина сутринта отъ централния изпълнителенъ комитетъ и отъ съвѣта на работниците, селянитѣ и войницитѣ, съвѣтътъ на народнитѣ комисари рѣши да приеме прѣдложенитѣ отъ германското правителство условия за миръ и да изпрати в Брѣстъ-Литовскъ една делегация, която да подпише мира. Прѣдседателъ на съвѣта на народнитѣ комисари Ленинъ и Народенъ комисаръ за външните работи Троцкий.“

Берлиъ. „Танъ“ се научава отъ Петроградъ: Изпълнителниятъ комитетъ рѣши да одобри всички мѣрки на болшевишкото правителство за сключване на мира.

„Социалъ-Демократенъ“ пише: Руската делегация, в която влизали Троцкий и Иофе, е заминала за Брѣстъ-Литовскъ, ждѣто ще пристигне найкъсно на 27. II. В Брѣстъ-Литовскъ сж пристигнали германската и австрийската делегации. Пристигнали сж вѣроятно, и делегациитѣ на България и Турция.

Изъ Русия и Украйна

Петроградъ. Делегацията на полския корпусъ, изпратена до регентския съвѣтъ на Польша, бѣла арестувана отъ войскитѣ на 2 руска армии. По тоя поводъ полския генералъ Добро Мусницки, командующия полския корпусъ, заявява, че, ако до 1 мартъ делегацията не бѣде освободена, той ще разстрѣля началника и офицеритѣ отъ щаба на 2-а армия, които той държи като заложници.

Царское село бѣло прѣименувано „Народно село“.

Командующиятъ кавказката народна армия рѣши мобилизирането на всички граждани отъ 18 до 35 години, за да запази страната отъ анархията и грабежитѣ на демобилизиранитѣ руски войници и да може да влине на мирнитѣ прѣговори съ Турция.

В. „Воинъ-Гражданинъ“ съобщава, че японски, френски и английски крайцери стоварили войски въ Владивостокъ, които заели пристанището.

Прѣдъ видъ несигурността въ Петроградъ, която се увеличава отъ германското настѣпление, народнитѣ комисари проектиратъ да се прѣнесатъ въ Москва заедно съ съвѣтътъ.

Петроградъ. Сълѣтския печатъ пише: „Напътна мирна делегация се намира на път за Брѣстъ-Литовскъ и ние очакваме известие за нейното пристигане на мѣстото на мирнитѣ прѣговори. Нѣмскитѣ отъ ради продължаватъ своето настѣпление. Ние сме готови да подпишемъ насилническия миръ, нѣщо, което завикме вече. Но всичко показва, че на германскитѣ империалисти не миръ се иска въ тоя моментъ, а задушване на работническо-сѣлската революция. Да се даде отпоръ на германскитѣ пълчища, ето единъ главенъ лозунгъ на революцията; отпоръ могъщественъ, укоритѣ, героически, безпопаденъ. Тѣбѣ да се защитава всѣка позиция, всѣка гара, всѣки тренъ. Всевъзможни

прѣпятствия трѣбва да се издигнатъ по пътя на врага. Неговитѣ отряди, по всѣка вѣроятностъ сж малочислени. Като най-голѣма наша сила се явяватъ нашитѣ просянства. Завземането на Ревалъ и Псковъ нищо не рѣшава. Даже съ вземането на Петроградъ не бѣ рѣшило съдбата на революцията. Сълѣтската властъ може и е длъжна да отстапи, като изтегли силитѣ си и ги използва за защита на революцията. Ако застрашаването на Петроградъ се увеличи, то сълѣтската властъ може да прѣмѣсти своя центъръ въ Москва или въ другъ руски градъ. Въ случай че германския разбойнически набѣгъ продължи, задачата на сълѣтската властъ трѣбва да се състои въ отнемане на нѣмцитѣ възможността да взематъ бързо катастрофалното рѣшение. Тѣ искатъ да свалятъ сълѣтската властъ и затова напредватъ къмъ Петроградъ. Ние ще прѣградимъ пътятъ, съ какъто можемъ. Това е главната задача на героичния пролетариатъ въ Петроградъ и на революционния щабъ. Но заедно съ това ние сме длъжни да не прѣставаме да дѣйствуваме така, щото нѣмскитѣ генерали да се убѣдятъ на практика, че властта на сълѣта не се памира само въ Петроградъ, но и въ цѣлата сѣверна страна, на югъ и по Украинския край. Ако тѣ сж намислили да прѣдприематъ военна разходка къмъ Петроградъ, ние ще ги заставимъ да разбератъ, че тѣ въ прѣслѣдането на сълѣтската властъ, ще се изгубятъ изъ цѣла Русия. Това може да се осъществи при условия ние да защитаваме героически всѣка наша позиция. Другъ изходъ нѣма. Тая тѣсна авантюра ще имъ доквара крахъ въ прѣдприятието. Колкото по дълбоко влизатъ тѣ въ борба съ сълѣтската властъ, толкова по скоро ще прѣдизвикатъ революция въ Германия. Необходимо е тѣрпѣние и твърдостъ. Първитѣ явления на паниката на поражение отъ разбойническия набѣгъ минава; стрѣхливцитѣ бѣгатъ за да очистятъ пътя на героитѣ, които навсѣждѣ се групиратъ съ десетки и стотани хиляди, за да защитятъ социалистическото отечество. Ако нѣмскитѣ империалисти не исаятъ миръ, то тѣ ще се убѣдятъ, че сълѣтската революция знае да се бори за себе си“.

Наученъ. Влизането на германскитѣ войски въ Украйна е цѣлъ триумфъ за послѣдни. Населението посрѣща радужно войскитѣ на германската империя и вжда въ тѣхно лице спасителитѣ си отъ крадцитѣ и убийцитѣ Избѣгали сж отъ Украйна само най-силнитѣ привърженици на болшевишма, които сж сторили голѣми прѣстѣпления. Следъ около 4 годишно повъване и революционирание, германцитѣ идатъ, за да повторятъ отново редътъ и дисциплината въ Украйна. Анархичнитѣ елементи се помирзватъ съ новото положение. Велики рускитѣ войски прѣдаватъ доброволно оръжиято си, като се подчиняватъ на германскитѣ заповѣди. Украинскитѣ войски пъкъ се присъединяватъ къмъ германскитѣ войсковы части; тѣ впрочемъ се състоятъ отъ технически персоналъ, като шефьори, телеграфисти, желѣзничари и прѣводчици. Вѣрѣтъ офицерския кадаръ, който сжщо се присъединява къмъ германскитѣ войски, се забѣлѣзватъ полковници и генерали, които по-рано сж участвували въ войната сръщу германцитѣ. Много такива офицери сж освободени сега отъ затворитѣ, ждѣтъ сж очаквали своята смъртъ. За да запазятъ своята лична сигурностъ, богатитѣ класи сж се движили до сега съ сжсани дрехи. Сега, обаче, въ украинскитѣ градове, следъ идването въ германскитѣ войски, се забѣлѣзва едно нормално движение на рускитѣ офицери въ спретната униформа, на елегантни дам и пр.

Напредването на германскитѣ войски въ Естляндия и Ливляндия, сръщу разбойническитѣ чети на червената гвардия, продължава. Прѣхраната на войскитѣ е отлична. Тѣхното бързо напредване се палага и отъ хуманитарни съображения: всѣки частъ се спасяватъ стотини жители, всѣки частъ се освобождаватъ маса невинно арестувани. Населението на всѣкъждѣ желае бързъ миръ и възстановяване на реда.

Петроградъ. Американския, Японския, Китайския и Бразилския посланници напуснаха Петроградъ и заминаха за вътрѣшността на Русия.

Стокхолмъ. „Стокхолмския Дагблатъ“ се научава отъ Естеро, че пристигналата въ Аландъ шведска военна експедиция е била, при влизането ѝ въ пристанището, обстрѣлвана отъ рускитѣ батареи. Дранитѣ, обаче, не засѣгнаха експедицията. Два шведски поста въ Аландъ сж били, тоже, безпокоени отъ червено-гвардейци.

И з ъ ч у ж б и н а.
(В. Т. А. и радиотелеграфа).

Френския печатъ за посѣщението на австро-унгарския Императоръ.

Лионъ. Французскитѣ вѣстници презъ послѣдната седмица, като сждатъ по тона на германскитѣ вѣстници къмъ Австрия, тѣлуватъ отиването на Карлъ I въ Берлинъ, като послѣдствие отъ създаденитѣ ижнотии между двороветѣ въ Виена и Берлинъ. Вътрѣшното положение на двойната монархия е такова, че държавния глава е заставенъ, ако не иска страната му да бѣде сполѣтезана отъ катастрофа, да държи свѣтка за общественото мнѣние по воленето на своята политика. Въ конференцията на 14. II, рѣшението на Хертингъ и Лудендорфъ да подне-

ватъ военните дѣйстви на източния фронтъ е произвело дълбоко впечатление на народните маси въ цѣла Австрия. Само нѣмската раса е, която иска продължението на войната, за да възтѣжествува Пруския империализмъ.

Сръбската скупщина свикана въ Корфу.

Лончъ. На 25.II. биде отканта редовната сесия на сръбската скупщина въ Корфу. Единодушно се рѣши, да се поздравятъ сръбската армия и съюзническитѣ такъва. Приени биле нѣкои закони, между които и тоя за подпомагане на населението въ окупираниѣ мѣста.

Новия полски кабинетъ.

Варшава. Регентскиятъ съветъ утвърди новия вѣремененъ кабинетъ.

Ультиматумъ на централнитѣ сили до Гърция

Вазелъ. Както „Times“ се научава отъ Атина, тамъ рѣзчитатъ на възможността, че централнитѣ сили ще отправятъ до Гърция ультиматумъ, щомъ мирътъ съ Ромъния се подпише.

Демонстрации и изстѣпления въ Римъ

Верлинъ. На „Berliner Tagenblatt“, съобщаватъ отъ Лугано: Последния понедѣльникъ и вторникъ въ Римъ станали бурни демонстрации, сериозни изстѣпления прѣз оградата на парламента, та трѣвало да се повика войска. Римъ е обявенъ въ строго военно положение.

Хроника

Рождения день на Царя. По случай рождения Сн денъ, Н. В. Царя е билъ поздравенъ телеграфически отъ страна на Централния Добруджански Народенъ Съветъ и отъ множество мѣстни комитети. Всички сж изразили вѣрватъ, че тоя празникъ ще биде ознаменуванъ тая година съ окончателното свързване на Добруджа съ Майката — Отечество. Поздравителна телеграма бѣ изпратена и отъ страна на нашата редакция.

Важенъ законопроектъ. Тѣзи дни ще се внесе въ камарата законопроектъ за осигуряване работницитѣ и служащитѣ отъ злоупотрека и болестъ. Законопроектътъ е подраздѣленъ на шестъ глави: 1. Общи положения, 2. осигуряване въ случай на злоупотрека, 3. осигуряване въ случай на болестъ, 4. срѣдства, 5. управление и 6. послѣдни наредби. Извънредно голѣмата важностъ и значение на този законопроектъ е изтъкната въ мотивитѣ къмъ него и между другото съ слѣднитѣ данни и сѣждения. Пострадалитѣ въ полето на труда въ всички страни сж много повече отколкуто, пострадали въ прѣзъ дѣсегашнитѣ войни. Само въ Германия, дѣто вѣрватъ за безопасностъ на труда се прилагатъ най добри, числото на обявенитѣ прѣзъ 1909 година злоупотреки, безъ обикновенитѣ заболявания, е било 653476, отъ които по-тежкитѣ, заслужаващи вѣременни или постоянни пенсин, сж били 136441. Разбира се, че животътъ на пострадали въ войната и пострадали въ работа е еднакво цѣпенъ. Но ако инвалидитѣ отъ войната изискватъ грижи прѣзъ извѣстно ограничено врѣме, вторитѣ, напротивъ, се нуждаятъ отъ постоянни грижи, които, при това съ разширяването и усложняването областята на наемния трудъ се увеличаватъ повече.

Нормирани сж печалбитѣ на слѣднитѣ видове стоки: колониятъ на едро 15 на сто, на дребно 30 на сто. Манифактурни стоки: обикновенни прѣдмети на едро 15 на сто, на дребно 40 на сто, луксозни прѣдмети на едро 30 на сто, на дребно 50 на сто. Галантерия и канкалерия: Обикновенни прѣдмети на едро 20 на сто, на дребно 30 на сто, луксозни — на едро 40 на сто на дребно 60 на сто. Бояджийски материи на едро 30 на сто и на дребно 50 на сто. Кожухарски прѣдмети 30 на сто и 50 на сто, хартия на едро 20 на сто на дребно 35 на сто. Стѣклария обикновена 30 на сто и 50 на сто, луксозна 60 на сто и 50 на сто. Дрогерия 25 на сто и 50 на сто. Гостилничатство: I разрѣдъ 80 на сто, II разрѣдъ — 60 на сто, III — 40 на сто и IV — 30 на сто. Деликатеси, иностранны спиртни питиета — 40 на сто и 75 на сто, останалитѣ 30 на сто и 50 на сто. Електрически прѣдмети: за инсталация 80 на сто, лампи 40 на сто, абажури 80 на сто, шоважни апарати — 80 на сто, динамо — 80 на сто, елементи за електрически токъ — 100 на сто, разни електрически прѣдмети — 70 на сто. Машини 80 на сто, части отъ машини 100 на сто, литография и цинкография 80 на сто, мастила и пр. 80 на сто. Циво: Производителитѣ 20 на сто, на дребно 40 на сто. Вино мѣстно: на едро 50 на сто, на дребно 40 на сто. Шипарство: пивалъ 50 на сто, формени 30 на сто. Сарачество: готови изработни 50 на сто, материи 25 на сто. Содолимо нада: производителитѣ 15 на сто, продавачитѣ 30 на

сто. Погребални материи: обикновенни 20 на сто, семпло боядисани 30 на сто, украсени 100 на сто, други артикули 30 на сто. Часовници 20 на сто — 50 на сто. Тия печалби се изчисляватъ върху цѣната на стокитѣ франко магазина или склада. На купенатѣ прѣди войната се слага 80 на сто, дѣхва за три години.

За градската поща. Въ редакцията ни постигатъ редъ оплаквания отъ парашата безредностъ въ ту камината градска поща, съ която интереситѣ на гражданитѣ се ошетаватъ чувствително. Обръщаме внимание на надлежитѣ власти върху оплакванитѣ, които тоя пътъ се отказваме да хроникаме, а дѣжимъ на разположенитѣ на властитѣ.

За свѣдѣние. Поради нѣмание възможностъ своевременно да публикуваме списъкътъ на освободенитѣ, ний спираме отъ днешния брой тоя отдѣлъ въ нашия вѣстникъ. За напредъ ще даваме таблица на освободенитѣ по групи, по възраст, по полъ и по мѣстожительство, които на края ще обобщимъ въ една статистическа обща таблица на всички отвлѣчени, задържанитѣ въ Молдова и измрѣлитѣ.

Книжнина.

Български селско-стопански алманахъ „XX вѣкъ“ съ календаръ за 1918 година. Съставилъ Александъръ Ст. Пенчевъ. Библиотека „Народенъ Университетъ“ № 15. цѣна 4 лв. Това е една цѣла справочна книга за каталогнитѣ ни животъ, въ която, особено земледѣлца, ще намѣри добри улѣтвания и съвети. Илюстрациитѣ допринасятъ твърдъ много за разяснението на текста. Ние я горещо прѣпорѣчваме на нашитѣ читатели.

Всеобщъ прѣгледъ, година I, кн. 21 и 22: полумѣсечно списание подъ редакторството на д-ръ Петко Тодоровъ. Съдържание:

Nuss. Сила и право.
Капит. Обрѣтеновъ. Страници изъ историтата на Мексико.
Пор. Славчевъ. Изъ бойнитѣ поля (стихъ).
Е. G. Kühne. Най-новия женски вѣпросъ.
Д-ръ Г. Перновъ. Къдѣ ли азъ?... (стихъ).
Инженеръ Богомилъ М. Радославовъ, Минното дѣло въ България.
Ст. Руменови. Картини изъ Балканскитѣ войни.
Мичелица (разказъ).
Л. Мариновъ. Развѣта денъ одежди позлатени (стихъ).
Д. Арабовъ, агрономъ. Засѣването.
Иерусалимъ.
Д-ръ Ст. Бончевъ. Земетресенията и София.
Н. Ив. Къневъ. Единъ дѣлѣгъ.
G. J. Charles. Единъ залогъ.
Изъ „Маджарски вѣсти“.
Закоии.
Илюстрации.

Духовно-общественъ прѣгледъ, година I, бр. 10, подъ редакторството на Иерем. д-ръ Антимъ Шивачевъ, духовенъ вѣзпитателъ на Военното на Н. В. училище, Съдържание:

Работници и ратници. — Д. Мишевъ.
Изъ миналото на българитѣ въ Македония. — А. П. Стойковъ.
Българската слава при Калугарени. — Проф. д-ръ А. Теодоровъ-Валандъ.
Основа на военната дисциплина. — Василъ Узуновъ.
Твърдската мѣщ на мислитъ — Дак. Ив. Гошевъ.
Религии и война. — Иерем. д-ръ А. Шивъ.
Прѣдъ новата 1918 година. (Стихъ). — Ангелъ Недѣлковъ.

Вѣлитѣ на морето и загадитѣ на живота — И. С. М.

Почитай Господа. — Свещ. Йорд. П. Георгиевъ.
Вѣсти и бѣлѣжки изъ Военноучебнитѣ заведѣния.

Вѣра и Сила, година I, кн. 6, полумѣсечно религиозно обществено списание, подъ уредничеството на Началника на военното духовенство, съ разнообразно и поучително съдържание.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“

с Аптаатъ

Атанасъ Петровъ, Атанасъ Василевъ по 5 лв.
Колешъ Димовъ, Добри Стояновъ по 1 лв., Дагрии колешъ 4 лв., Господинъ Димитровъ 2 лв., Пенчу Стояновъ 5 лв., Ив. Ив. Аваджиевъ 2 лв., Иванъ Г. Пейтски, 1 лв., Иванъ Явакѣвъ, Петко Енчевъ по 1'25 лв., Никла Ивановъ 5 лв., Дончо Драгановъ 1 лв., Георги П. Чобановъ, Нидяку Ганивъ по 2 лв., Петко Атанасовъ, Маринъ Атанасовъ по 5 лв., Стоянъ Ивановъ 1 лв., Маринъ Николовъ 4 г., Димитъръ Костовъ 1 лв., Христо Стояновъ 5 лв., Тодоръ П. Чобановъ 1 лв., Тодоръ Димитровъ 2 лв., Иванъ Пановъ 1'25 лв., Николай Владовъ 2 лв., Пия Д. Урумовъ 3 лв., Панайотъ И. Пери 2 лв., Иванъ Б. Кабадѣа 3 лв., Пенчо Колевъ, Т. Ивановъ по 5 лв., И. Ибраимъ 1 лв., Георги Атанасовъ 5 лв., Иванъ Яковъ 2 лв., Георги Петровъ 5 лв., (не се четѣ) 1 лв., Исакъ Ниумановъ 5 лв., Меаметъ Салевъ, Георги Ганковъ и Марку Георгиевъ по 1 лв., Христо Донювъ 2 лв., Еминъ Сюлимановъ, Османъ Нидмановъ и Адилъ Феѣ-

зуловъ по 1 лв., Иманъ Асановъ 2 лв., Бейтола Ахтуловъ 1 лв., М. Колевъ 2 лв.,

с. Деведжикъ

Иванъ Ив. Катиевъ, П. Ив. Аджиевъ по 2 лв., Василъ Начовъ 1 лв.

с. Хаджикиой:

Мерема Исуфа 3 лв., Ясна Исмаилова, Мустафа Хаджиковъ по 2 лв., Василъ Илия 3 лв., Нефизе Ибрахимовъ, Иванъ Петровъ по 1 лв., Всичко 132'75

Отъ бр. 101 88,488'70

А всичко лв. 88,621'45

Списъкъ

на
Завѣрналитѣ се отъ Молдова,
отвлѣчени добруджанци

с. Айдемиръ (селистренско)

573. друмева чубра 66 г. 574. димова хр. 35 г., 575. дачевъ иванъ 3 г., 576. еневъ станю 55 г., 577. еневъ слави 3 г. 578. енева николина 30 г., 579. енева стояна 6 г., 580. гечевъ маринъ 50'1/2 г., 581. георгиевъ атачасъ 13 г., 582. георгина неда. 30 г., 583. георгиева рада 45 г., 584. георгиева райна 16 г., 585. христовъ атачасъ 4 г., 586. христовъ цѣтко 6 г., 587. христова мария 13 г., 588. христова пена 55 г., 589. илчевъ маринъ 2 г., 590. илчевъ дѣлчо 14 г., 591. илчева гана 56 г., 592. илчева ивана 16 г., 593. илчева нордана 2 г., 594. илчева недѣля 11 г., 595. илчева рада 28 г., 596. илчева васила 15 г., 597. ионовъ георги 12 г., 598. иконова нордана 18 г., 599. норданова калина 11 г., 600. норданова нордана 5 г., 601. норданова неда. 7 г., 602. норданова руса 30 г., 603. норданова недѣля 16 г., 604. норданова сотира 58 г., 605. норданова стояна 30 г., 606. норговъ иотъ 56 г., 607. норговъ начо 49 г., 608. ивановъ ангелъ 13 г., 609. ивановъ кѣлчо 14 г., 610. ивановъ ганчо 7 г., 611. ивановъ илия 2 г., 612. ивановъ норданъ 10 г., 613. ивановъ митю 6 г., 614. ивановъ недѣлчо 4 г., 615. ивановъ петъръ 4 г., 616. ивановъ тодоръ 65 г., 617. ивановъ тодоръ 12 г., 618. иванова данка 8 г., 619. иванова елена 8 год., 620. иванова нордана 28 год., 621. иванова нордана 15 години, 622. иванова марийка 36 г., 623. иванова марийка 10 г., 624. иванова пена 11 г., 625. иванова станка 12 г., 626. иванова руса 20 г., 627. иванова вѣлка 26 г., 628. ивановъ постадинъ 2 г., 629. митѣвъ калю 12 г., 630. марковъ стоянъ 64 г., 631. мариновъ дѣчо 10 г., 632. мариновъ норданъ 14 г., 633. мариновъ петъръ 3 г., 634. мариновъ тодоръ 14 г., 635. маринова крѣстина 4 г., 636. маринова ивана 28 г., 637. маринова николина 5 г., 638. маринова рада 46 г., 639. михайлова тона 56 г., 640. минковъ димитъръ 6 г., 641. митѣвъ руси 8 г., 642. митѣва янеа 60 г., 643. митѣва недѣля 10 г., 644. митѣва рада 14 г., 645. начевъ недѣлчо 12 г., 646. начевъ стоянъ 3 г., 647. начевъ стоичо 65 г., 648. начева християна 15 г., 649. начева елена 18 г., 650. начева никола 8 г., 651. начева петкана 44 г., 652. начева петкана 48 г., 653. никовъ василъ 2 г., 654. недкова ивана 23 г., 655. недѣлчевъ георги 9 г., 656. недѣлчевъ георги 11 г., 657. недѣлчевъ минчо 9 г., 658. недѣлчевъ атачасъ 12 г., 659. недѣлчевъ василъ 9 г., 660. недѣлчева ана 36 г., 661. недѣлчева ана 6 г., 662. недѣлчева недѣля 2 г., 663. недѣлчева петкана 14 г., 664. иванчева сѣя 6 г., 665. недѣлчева стояна 38 г., 666. недѣлчева стояна 6 г., 667. недѣлчева атачасъ 11 г., 668. недѣлчева тодора 40 г., 669. николовъ иванъ 47 г., 670. николова рада 72 г., 671. недѣлчева елена 58 г., 672. недѣлчева стояна 16 г., 673. недѣлчева ана 14 г., 674. павлевъ димитъръ 8 г., 675. павлевъ георги 3 г., 676. павлевъ маринъ 6 г., 677. павлева марина 38 г., 678. павлева нордана 12 г., 679. павлева цѣтка 14 г., 680. пеневъ илия 3 г., 681. пенева нордана 682. пенева ангелина 6 г., 683. пенева атачасъ 38 г., 684. пенева ивана 35 г., 685. петковъ стоянъ 2 г., 686. петкова тодора 20 г., 687. петровъ ангелъ 7 г., 688. петровъ георги 11 г., 689. петрова дѣчо 20 г., 690. петрова ана 42 г., 691. петрова станка 10 г., 692. радевъ атачасъ 67 г.,

(Слѣдва).